אלא רמז ליבמה שאסורה בחיי בעלה מנין. לכיון דשריא לחמנא לחבר מיתה אין סברת לומר דמסיקא בחיי בעלה לגמ' מיסתבר שהיה בא בכתוב לומר לחתי עשה ודמי לו תעשה שיש בו כרת אי לאו דמוכח קרא בהדיא:

בזכור מהו. הא לגמ' יליף זכור ונכתה מסקיקא דרבי יוסה משום לחת מקורה הערה כתיב והנהו לא סיין נהו מקור ועוד למסקנינהו בקרא דמוקי לי נמי משום דכזכור ונכתה לא חשיב ניהה למין דרך ניהה נכך ולהכי נפרק מרבע מיתות (סנהדרין נד:) לריך לזכירה ועוגב לכוכב ונכזכר בזכור לע"ג דבעלמא לא נעי קרא למיים המשה הנלכה: **אמרו** לו מתה אשתך כו'. נמלמא הוה סני לגמ' קמ"ל למף על פי שים ערבוב שכל מחשבתן שלשלת מחוה ולריך להוליא המסורות לא גזרינן הכך דשריון:

צרותיהן. מילטריך לע"ג דס"ד למוטב שימלוך הכתוב או רביעית: גזירה שלא יחלוץ לשניה או ליבמת מחלת

ביומי תליא מילתא אשת אח בבנים תליא רחמנא אלא פריך הכי מה לנדה ואשת אח שכן אין אוסרן מתירן תאמר באשת איש שאוסרה מתירה אלא[ו] אמר ר' יונה ואיתימא רב הונא בריה דרב יהושע אמר קרא[1] כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העושות הוקשו כל העריות כולן לנדה מה נדה בהעראה אף כל בהעראה ואלא נדה דכתיבא גבי אשת אח למה לי לכדרב הונא דאמר רב הונא רמז ליבמה מן התורה מנין מנין הא כתיב[2] יבמה יבא עליה אלא רמז ליבמה שאסורה בחיי בעלה מנין האי סברא היא מדאמר רחמנא לאחר מיתת בעלה שריא מכלל דבחיי בעלה אסורה ודלמא לאחר מיתת בעלה מצוה בחיי בעלה רשות אי נמי לאחר מיתת בעלה אין בחיי בעלה לא[ז] ולאו הבא מכלל עשה עשה אמר קרא[3] ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה היא וכי אשת אחיו נדה היא אלא כנדה מה נדה אף על פי שיש לה היתר לאחר מכאן[א] בשעת איסורא בכרת אף אשת אח [נמי] אף על פי שיש לה היתר לאחר מכאן [ב]בחיי בעלה בכרת אלא הערה דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם למה לי לכדבעא מיניה רבינא מרבא [ג]המערה [ד]בזכור מהו בזכור[4] משכבי אשה כתיבא אלא המערה בבהמה מהו אמר ליה אם אינו ענין להעראה דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם דאתיא בהקישא מדרבי יונה [ה]תנהו ענין להעראה דבהמה מכדי בהמה חייבי מיתות בית דין היא מאי טעמא כתיב להעראה דידה גבי חייבי כריתות לכתוב גבי מיתת בית דין ונילף מיתת ב"ד ממיתת ב"ד [ו]איידי דכתיב קרא לדרשא אתי כתיב ביה נמי הא מילתא לדרשא מאי דרשא דתניא [ז]ערות אחות אביך לא תגלה [ח]בין מן האב בין מן האם אתה אומר בין מן האב בין מן האם או אינו אלא מן האב ולא מן האם ודין הוא חייב כאן וחייב באחותו מה אחותו [ט]בין מן האב בין מן האם אף כאן בין מן האב בין מן האם או כלך לדרך זו חייב כאן וחייב בדודתו מה דודתו [י]מן האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא מן האם נראה למי דומה דנין איסור הבא מאליו מאיסור הבא מאליו ואל תוכיח דודתו שאין איסור הבא מאליו או כלך לדרך זה דנין קרובי האב מקרובי האב ואל תוכיח אחותו שקרובי עצמו תלמוד לומר ערות אחות אביך לא תגלה בין מן האב בין מן האם[6] ערות אחות אמך לא תגלה בין מן האב בין מן האם למה לי למכתבא באחות אב למה לי למכתבא באחות אם אמר רבי אבהו צריכי דאי כתב רחמנא באחות אב שכן יש לה חיים אבל אחות אם אימא לא ואי כתב רחמנא באחות אם שכן ודאית אבל אחות אב אימא לא צריכא ודודתו דפשיטא ליה לתנא דמן האב ולא מן האם מנא ליה אמר רבא אתיא דודו דודו כתיב הכא [ל]ערות דודו גלה וכתיב התם[8] או דודו או בן דודו יגאלנו מה להלן מן האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא מן האם והתם מנלן אמר קרא ממשפחתו יגאלנו[ט] משפחת אב קרויה משפחה [מ]משפחת אם אינה קרויה משפחה והדתנן [י]אמרו לו מתה אשתך ונשא אחותה מאביה מתה ונשא אחותה מאמה מתה ונשא אחותה מאביה מתה ונשא אחותה מאמה בראשונה ובשלישית ובחמישית ופוטרות צרותיהן ואסור בשניה וברביעית ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה ואם בא על השניה לאחר מיתת הראשונה מותר בשניה וברביעית ופוטרות צרותיהן ואסור בשלישית ובחמישית

אלמא

קטורה מבתואל ומלכה בת בתואל מתנה ורמוזן נשמ' את מלכה והלך למדינת היס ממרו לו מתה תשתך ונשמ' את רבקה שהיא לחותה מאביה חזרו ומרו לו מתה רבקה ונשמ' את שרה לחותה מאמה ממרו לו מתה שרה ונשמ' את יוכבד לחותה מאביה ממרו לו מתה יוכבד ונשמ' את דינה לחותה מאמה ממרו לו כולן קיימות: **מוסר נרשתונה.** במלכה תשתו: **ובשליסים.** שרה לפי שרבקה לא היו קדושין קידושין ויליאה בתוש הוא ומותר בשרה לחותה דתנן (לקמן דף נז.) נושמין על המוסה: **ובחמישים.** דינה ולע"פ שהיא לחות יוכבד הרביעית לפי שביאת יוכבד פיטרו היא ואינה קידושין מפני שהשלישית היו קידושי קידושין: **ופוטרות לרותיהן.** אם מת וחלנו לחתין לחת מהן פוטרות לרותיהן: **ואסור בשניה.** מפני הרחוקה וברביעית מפני השלישית: גלמא

ביומי תליא מילתא. לפי' אם מת התוקרה שפסקה דם ברחייה לחשוב לחסורה כל שבעה: **בשניה בשלישית.** אם יש לה בניה לפילו מת בחייו: **אין חוסרן מעיכן.** אין כח בחוסר להתיר בלא דבר אחר מתירה ימים ממילין את הנדה ואפילו אם כשהוא עבירי: **הוקשו כל העריות לנדה.** שהרי כאן הוקשו כולן זו לזו ונדה כתובה בפרשת עריות[ו] הלכך בהערמה יליפינן כולהו מנדה: **נדה דכתיב גבי אשת אח.** דילפינן מיניה לעיל[ו] הערמה לאשת אח מנדה: **בחיי בעלה.** אם גירשה בחייו: **ולאו הבא מכלל עשה עשה.** לאבל כרת ליכא: **משכבי אשה.** וכיון דבאשה הוי הערמה משכב ממילא אימעטא[ו] בזכור להא בזכור כתיב[ט] משכבי אשה: **המערה בבהמה.** אלמא גמר ביאתו ואחות אב ואחות אם מהא לאו מחייבי מיתות הן הלא כתיב[י] **ליבמתו יבא עליה.** הכא מיתה: **ונמי** אם אינו ענין להעראה דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם למה לי לכדבעא מיניה רבינא מרבא המערה בזכור מהו בזכור משכבי אשה כתיבא אלא המערה בבהמה מהו אמר ליה אם אינו ענין להעראה דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם דאתיא בהקישא מדרבי יונה תנהו ענין להעראה דבהמה מכדי בהמה חייבי מיתות בית דין היא מאי טעמא כתיב להעראה דידה גבי חייבי כריתות לכתוב גבי מיתת בית דין ונילף מיתת ב"ד ממיתת ב"ד [ז]איידי דכוליה קרא לדרשא אתי כתיב ביה נמי הא מילתא לדרשא מאי דרשא דתניא [ח]ערות אחות אביך לא תגלה [ט]בין מן האב בין מן האם אתה אומר בין מן האב בין מן האם או אינו אלא מן האב ולא מן האם ודין הוא חייב כאן וחייב באחותו מה אחותו [י]בין מן האב בין מן האם אף כאן בין מן האב בין מן האם או כלך לדרך זו חייב כאן וחייב בדודתו מה דודתו [א]מן האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא מן האם נראה למי דומה דנין איסור הבא מאליו מאיסור הבא מאליו ואל תוכיח דודתו שאין איסור הבא מאליו או כלך לדרך זה דנין קרובי האב מקרובי האב ואל תוכיח אחותו שקרובי עצמו תלמוד לומר ערות אחות אביך לא תגלה בין מן האב בין מן האם[ב] ערות אחות אמך לא תגלה בין מן האב בין מן האם למה לי למכתבא באחות אב למה לי למכתבא באחות אם אמר רבי אבהו צריכי דאי כתב רחמנא באחות אב שכן יש לה חיים אבל אחות אם אימא לא ואי כתב רחמנא באחות אם שכן ודאית אבל אחות אב אימא לא צריכא ודודתו דפשיטא ליה לתנא דמן האב ולא מן האם מנא ליה אמר רבא אתיא דודו דודו כתיב הכא [ג]ערות דודו גלה וכתיב התם[ד] או דודו או בן דודו יגאלנו מה להלן מן האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא מן האם והתם מנלן אמר קרא ממשפחתו יגאלנו[ה] משפחת אב קרויה משפחה [ו]משפחת אם אינה קרויה משפחה והדתנן [ז]אמרו לו מתה אשתך ונשא אחותה מאביה מתה ונשא אחותה מאמה מתה ונשא אחותה מאביה מתה ונשא אחותה מאמה בראשונה ובשלישית ובחמישית ופוטרות צרותיהן ואסור בשניה וברביעית ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה ואם בא על השניה לאחר מיתת הראשונה מותר בשניה וברביעית ופוטרות צרותיהן ואסור בשלישית ובחמישית

אלמא

קטורה מבתואל ומלכה בת בתואל מתנה ורמוזן נשמ' את מלכה והלך למדינת היס ממרו לו מתה תשתך ונשמ' את רבקה שהיא לחותה מאביה חזרו ומרו לו מתה רבקה ונשמ' את שרה לחותה מאמה ממרו לו מתה שרה ונשמ' את יוכבד לחותה מאביה ממרו לו מתה יוכבד ונשמ' את דינה לחותה מאמה ממרו לו כולן קיימות: **מוסר נרשתונה.** במלכה תשתו: **ובשליסים.** שרה לפי שרבקה לא היו קדושין קידושין ויליאה בתוש הוא ומותר בשרה לחותה דתנן (לקמן דף נז.) נושמין על המוסה: **ובחמישים.** דינה ולע"פ שהיא לחות יוכבד הרביעית לפי שביאת יוכבד פיטרו היא ואינה קידושין מפני שהשלישית היו קידושי קידושין: **ופוטרות לרותיהן.** אם מת וחלנו לחתין לחת מהן פוטרות לרותיהן: **ואסור בשניה.** מפני הרחוקה וברביעית מפני השלישית: גלמא

יג א מיי' פ"ד מהל' מלוה ולוה הלכה ו סמג לאוין קיד ועשין רמג:
יד ב מיי' פ"ג שם הל' ו ופ"ל ג:
טו ג מיי' פ"ג שם הל' יד:
טז ד מיי' שם הל' עז:
יז ה מיי' פ"ג שם הל' ה סמג לאוין קד טוש"ע אה"ע סימן טו סעי' טו:
יח ו מיי' שם הל' ג טוש"ע שם סעי' י:
יט ז מיי' שם טוש"ע שם סעיף ח:
כ ח מיי' פ"ל מהלכות נחלות הלכה ו סמג עשין לו טוש"ע ח"מ סימן רעו סעיף ד:

אם אמין לסם היתר בחי בחי מוקמ. מדה בעבוח סדם ומסם אם בחי בעלה: מוחר בלחשוה ובלישים ואינו חשוי בם מטעם דבעולין (דביבה) לא חוו כלום מטעם הלחשוה ובישמה חוי כמו חשוה ואמרי' (לקמן נז.) בועלין על הלחשוה דאם אתם אינו חשוי בקרובוחים ובסתם אייתי מכלל דלף מן הסם חשוי מדקתמר חשוי בשניה דוקא ובשלישים אבי משום דאין קדושי שניה כלום. הא אי הוה אבי בשניה הוי חשוי בשלישים מבפי שהיא לחוחה מ"ע דשלישים הוי לחוחה אחי שניה מן הסם לבד. וס"ה דה"ה לאחוי ולאוחומי בהדיא בלא דוחק ומשום דמשמע לף מן הסם חשוי. דקאמר מתה בהלשוה מוחר בשניה ובלישים

מכל התועבות האלה. בפרשת עריות כתיב (קדושין סז:). **בזכר משכבי אשה כתיבא.** ומאי קא משמע ליה כל דמחייב בהאי מחייב נמי בי (סנהדרין נה.) **אמרו לו מתה אשתך ונשא אחותה מאביה.** שלא מתה הבעיה ושלא מתה ושלא מתמה, חזרו ואמרו לו על שניה מתמה ולא מחיה, ומשלחת שליחים רחוקה מן הבית שלא תהא שלוחה ולא קרובתה היא, חזרו ואמרו לו מתה ושלא מתמה שלישים זו מחיה ולא מתמה, משלחת רביעית